

**ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ & ΕΣΠΕΡΙΝΩΝ ΓΕΝΙΚΩΝ ΛΥΚΕΙΩΝ
ΠΕΜΠΤΗ 6 ΙΟΥΝΙΟΥ 2024
ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ**

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A1. ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Όταν ο Μάρκος Τύλλιος Κικέρωνας και ο Γάιος Αντώνιος ήταν ύπατοι, ο Λεύκιος Σέργιος Κατιλίνας, άνδρας πολύ αριστοκρατικής καταγωγής αλλά πολύ διεστραμμένου χαρακτήρα, συνωμότησε εναντίον της πολιτείας. Τον είχαν ακολουθήσει κάποιοι επιφανείς αλλά φαύλοι/ αχρείοι άνδρες. Ο Κατιλίνας διώχτηκε από την πόλη από τον Κικέρωνα .Οι σύντροφοί του συνελήφθησαν και στραγγαλίστηκαν στη φυλακή·

ενεργώντας κάτω από την επιρροή αυτών πολλοί , όχι μόνο αχρείοι αλλά και άπειροι, αν τον είχα τιμωρήσει , θα έλεγαν ότι αυτό έγινε με σκληρότητα και τυραννικά . Τώρα καταλαβαίνω πως, αν αυτός φτάσει στο στρατόπεδο του Μάνλιου, όπου κατευθύνεται , κανείς δεν θα είναι τόσο ανόητος, που να μην βλέπει πως έγινε συνωμοσία , κανείς τόσο αχρείος που να μην το ομολογήσει .

B1.

1. β
2. α
3. β
4. γ
5. γ

B2.

ρεαλιστής: rem

σοσιαλισμός: socii

στραγγαλίζω: strangulati sunt

φίρμα: confirmaverunt

ρήγας: regie

Γ1.

nobilissima genera

clariores, clarissimi

cuiusdam

viros

urbium

carcer

spe

sententiam

multum, plus, plurimum

earum

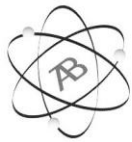
coniuratio

Γ2 α.

pervenerit: pervenire

videat: videre

fateatur: fateri

Γ2 β.

coniurem

consequuntur

expellebas

deprehendendi / deprendendi

aluissimus

nascituram

dic

intellectu

esse

Δ1 α.

ingenii : γενική της ιδιότητας στον όρο *vir*

ex urbe: εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός της απομάκρυνσης στο *expulsus est*.

eius: γενική κτητική στο *Socii*

non credendo: απρόθετη αφαιρετική γερουνδίου που δηλώνει τον τρόπο στο ρήμα *confirmaverunt*.

factum esse: αντικείμενο του ρήματος *dicerent* και ειδικό απαρέμφοτο

Δ1 β.

qui non fateatur:

δευτερεύουσα επιρρηματική αναφορική συμπερασματική πρόταση.

Εισάγεται με την αναφορική αντωνυμία *qui non* (= *ut is non*) που βρίσκεται μετά τη λέξη *tam* (το *tam* βοηθά στον εντοπισμό της αναφορικής συμπερασματικής) και είναι αρνητική.

Εκφέρεται με υποτακτική, διότι το συμπέρασμα στη λατινική είναι μία υποκειμενική κατάσταση και συγκεκριμένα με υποτακτική χρόνου ενεστώτα (*fateatur*), διότι εξαρτάται από το ρήμα της κύριας πρότασης (*intellego*) που είναι αρκτικού χρόνου (ενεστώτας) και, επομένως, αναφέρεται στο παρόν. Υπάρχει ιδιομορφία στην ακολουθία των χρόνων, διότι το συμπέρασμα είναι ιδωμένο τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής του (συγχρονισμός κύριας με τη δευτερεύουσα πρόταση).

Λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του αποτελέσματος στο περιεχόμενο της κύριας πρότασης με ρήμα το *intellego* με όρο αναφοράς το *neminem*.

Δ2 α.

Μετατροπή παθητικής σύνταξης σε ενεργητική:

Antonius, alter consul, Catilinam ipsum[...] proelio victum interfecit.

Δ2 β.

Marco Tullio Cicerone et Gaio Antonio consulibus: ιδιομορφη αφαιρετική απόλυτη που δηλώνει χρόνο στο *coniuravit*: αποτελείται ειδικότερα από τα υποκείμενα της εκφράσεως *Marco Tullio Cicerone et Gaio Antonio* και από τον κατηγορηματικό προσδιορισμό σε αυτά *consulibus*.

Cum Marcus Tullius Cicero et Gaius Antonius consules essent.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

ΜΑΡΙΝΟΥ ΡΩΞΑΝΗ